

РЕШЕНИЕ

№ 5771

гр. София, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **748** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление/ преди Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове/

Производството е образувано по жалба на Комисията за защита от дискриминация, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица], представлявана от председателя, срещу Решение № BG05M9OP001-3.017-0001/44 от 12.01.2022г. на гл.директор на ГД“ЕФМПП“ и Ръководител на УО на ОПРЧР 2014-2020 г., с което е наложена финансова корекция в размер на 2400.13 лв. от бюджетно перо 5.1 „непреки разходи, представляваща 6% от отчетените допустими преки разходи на основание чл.55,ал.1, т.4 от ЗУСЕСИФ, вр. с чл.8, ал.1, т.1 от ПМС 189/2016, вр. с ч(л.68,б. а от Регламент1303/2013, вр. с раздел 14.3 „Допустими разходи“ от Условията за кандидатстване.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмено становище по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, развива аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати противоречия с материалния закон и съществени нарушения на административно-процесуалните правила.Посочва се, че липсват фактически и правни основания за издаване на обжалвания акт.От мотивите на решението не се установявало бенефициара по договора за БФП да е извършил действия, които да се квалифицират като нередност.Твърди се още,че органа не е

избожил мотиви относно определения размер на финансовата корекция. Иска се отмяна на решението и се претендират разноски по делото. Прави възражение за претендираното възнаграждение от ответната страна.

Ответникът по делото – Главен директор на Главна дирекция „ЕФМПП“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ към Министерството на труда и социалната политика, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни съображения в тази насока. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 между Министерството на труда и социалната политика, чрез Главна дирекция „ЕФМПП“, в качеството си на Управляващ орган и Комисията за защита от дискриминация е сключен административен договор № №BG05M9OP001-3.017 /л.32-50 от делото/ за предоставяне на БФП по ОПРЧР в процедура чрез директно предоставяне на конкретен бенефициент по проектно предложение №BG05M9OP001-3.017-0001, одобрено с решение № РД05-53/20.04.2018г. „Подобряване на условията на труд в България чрез намаляване на условията за дискриминация“.

С Решение за определяне на финансова корекция № BG05M9OP001-3.017-0001/34 от 25.06.2021 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ във връзка с констатирано нарушение по смисъла на чл. 70, ал 1 т. 9 от ЗУСЕСИФ, при провеждането на процедура по пряко договаряне по реда на чл. 18, ал. 1, т. 13 от Закона за обществените поръчки с предмет „Осигуряване на хотелско настаняване и логистика за провеждане на обучения по проект BG05M9OP001-3.017-0001-C01 „Противодействие на дискриминацията на пазара на труда“ е определена финансова корекция в размер на 25 на сто от засегнатите допустими и верифицирани разходи по договор № 32 от 11.12.2018 г. с изпълнител „Д. Консорциум „Хит Консултант“ Д., [ЕИК].

Извършената финансова корекция е в размер на 66 670,46 лв. спрямо засегнатите разходи, включени, както следва: в И. 2 от ИСУН - 45 435,60 с ДДС по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г. в бюджетно перо III.4.3 Разходи за конференции, семинари и други, пряко свързани и необходими за изпълнение на проектните дейности; в И. 3 от ИСУН - 77 374,80 с ДДС по фактури № [ЕГН]/28.06.2019г. и № [ЕГН]/17.07.2019 г. в бюджетно перо III.4.3 Разходи за конференции, семинари и други, пряко свързани и необходими за изпълнение на проектните дейности; в И. 4 от ИСУН - 143 871,44 с ДДС по фактури № [ЕГН]/26.09.2019 г., № [ЕГН]/16.10.2019 г., № [ЕГН]/26.11.2019 г. и № [ЕГН]/06.12.2019 г. в бюджетно перо III.4.3 Разходи за конференции, семинари и други, пряко свързани и необходими за изпълнение на проектните дейности.

Решението е оспорено пред Административен съд София-град, който с Определение № 291/13.01.2022 г., постановено по адм.д. № 6861/2021г. е оставил жалбата без разглеждане и е прекратил производството по делото. Определението на АССГ е потвърдено от състав на VII отд. на ВАС с Определение № 1879/28.02.2022г., постановено по адм.д. № 1825/2022 г. Финансовата корекция е извършена на

основание чл. 73, ал. 4, във връзка с 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ върху засегнатите допустими и верифицирани разходи.

Във връзка с извършената финансова корекция, с която по силата на чл. 71, ал. ЗУСЕСИФ се отменя предоставената БФП УО на ОПРЧР, ръководителя на УО на програмата е приел, че следва да намали размера непреките разходи, отчетени по бюджетно перо 5.1 „Непреки разходи“ по И. 2,3 и 4. УО е верифицирал непреки разходи в размер на 6 на сто от отчетените допустими преки разходи на основание чл. 55, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл.8, ал.1, т.1 от ПМС 189/2016, във връзка с чл. 68, б. (а) от Регламент 1303/2013, във връзка с раздел 14.3 Допустими разходи от Условията за кандидатстване по процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура BG05M9OP001-3.017 „Подобряване на условията на труд в България чрез намаляване на условията за дискриминацията“.

Приел е, че ненамаляването на непреките разходи до размер от 6 на сто от отчетените допустими преки разходи би съставлявало нарушение на принципа за добро финансово управление в съответствие с чл. 2, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, във връзка с изискванията на член 33, член 36, параграф 1 и член 61 от Регламент № 1046/2918 на Европейския парламент и на съвета (Финансов регламент). В съответствие с този принцип разходите се извършват, като се спазват принципите за икономичност, ефикасност и ефективност. „Непреки разходи“ са разходите, които са свързани с изпълнението на дейности, предвидени в проекта, които не допринасят пряко за постигането на неговите цели и резултати, но са необходими за неговото цялостно администриране, управление, оценка и добро финансово изпълнение. Тяхната ефикасност е предварително определена в условията за кандидатстване по процедурата като определен процент от преките разходи и надхвърлянето му води до нарушение по принципите по чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013.

На основание чл. 72, ал. 2 и във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ и гореизложените констатации УО на ОПРЧР е предложил налагане на финансова корекция в размер на 2 400,13 лв. от бюджетно перо 5.1 „Непреки разходи“, както следва: 408,92 лв. от И. 2 от ИСУН; 696,37 лв. от И. 3 от ИСУН; 1294,84 лв. от И. 4 от ИСУН.

Размерът на корекцията представлява разликата между действително изплатената сума по това перо и сумата, представляваща 6 на сто от отчетените допустими преки разходи на основание чл. 55, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във връзка с чл.8, ал.1, т.1 от ПМС 189/2016, във връзка с чл. 68, б. (а) от Регламент 1303/2013 във връзка с раздел 14.3 Допустими разходи от Условията за кандидатстване по процедурата.

На основание чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ на бенефициента е дадена възможност да представи възражения и документи по констатираните по-горе обстоятелства в срок от 14 дни от уведомяването. В предоставения срок бенефициентът не е представил възражение за основателността и размера на установеното нарушение.

С Решение № BG05M9OP001-3.017-0001/44 от 12.01.2022г. на гл.директор на ГД“ЕФМПП“ и Ръководител на УО на ОПРЧР 2014-2020 г., на основание чл. 73, ал. 1, във връзка с ал. 3 и във връзка с чл. 72 от ЗУСЕСИФ, е: 1./Установено извършено нарушение по смисъла на чл. 70, ал. 1 т. 3 от ЗУСЕСИФ, което представлява нарушение на принципа за добро финансово управление в съответствие с чл. 2, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, във връзка с изискванията на член 33, член 36, параграф 1 и член 61 от Регламент № 1046/2918 на Европейския парламент и на съвета (Финансов регламент). Във връзка с извършена финансова корекция в размер на 25 на сто от засегнатите

допустими и верифицирани разходи по договор № 32 от 11.12.2018 г. с изпълнител „Д. Консорциум „Хит К.“ Д., ЕИК[ЕИК], с която по силата на чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕСИФ се отменя предоставената БФП следва да се намали съответно размера на непреките разходи, отчетени по бюджетно перо 5.1 „Непреки разходи“ по И. 2, 3 и 4.; 2./На основание чл.72, ал. 2 и във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ е определена финансова корекция, представляваща разликата между действително изплатената сума по бюджетно перо 5.1 „Непреки разходи“ и сумата, представляваща 6 на сто от отчетените допустими преки разходи на основание чл. 55, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във връзка с чл.8, ал.1, т.1 от ПМС 189/2016, във връзка с чл. 68, б. (а) от Регламент 1303/2013 във връзка с раздел 14.3 Допустими разходи от Условието за кандидатстване по процедурата и 3./ Извършена е финансова корекция в размер на 2 400, 13 лв. от бюджетно перо 5.1 „Непреки разходи“, както следва:408,92 лв. от И. 2 от ИСУН; 696,37 лв. от И. 3 от ИСУН; 1294,84 лв. от И. 4 от ИСУН.

В хода на съдебното производство не са ангажирани други доказателства от страните по делото.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който е предвидено в чл. 27 ал. 1, че подлежи на обжалване пред съд. Решението е връчено на жалбоподателя чрез ИСУН на дата 13.01.2022г./ л.103 от делото/ като жалбата е била подадена по пощата,чрез административния орган на 25.01.2022 г. видно от поставеното пощенско клеймо на оргиналния пощ.плик, представен по делото/ л.11/, т.е в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК и е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта.Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ Управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. Атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с чл.4, т.7 и чл.29, ал.1 от УП на Министерство на труда и социалната политика, вр. с т.1, б.“в“ от Решение № 79/17.12.2013 г. на МС за определяне на органи, отговорни за управлението, контрола, координацията и одита на ЕСИФ и други инструменти и инициативи на ЕС през периода 2014-2020г., съгласно Заповед № РД-03-2/01.12.2020г. на Министъра на труда и социалната политика и ръководител на ОПРЧР/ л.13 от делото/. Видно от съдържанието на заповедта,Ц. С.- зам.главен директор на ГД „ЕФМПП“ е оправомощен да изпълнява функциите на управляващ орган на ОПРЧР 2014-2020 г., с всички произтичащи от това права, задължения и отговорности.

С оглед на горното съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите законови правомощия, в предвидената в чл.59, ал.2 от АПК писмена форма, при липсата на съществени процесуални нарушения при издаването

му съдържа фактическите и правни основания за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК във вр. с чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнoпроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на бенефициента да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията.

Оспореният административен акт е постановен в и съответствие на материалноправните разпоредби.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕСИФ финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за нарушаване на принципите по чл. 4, параграф 8, чл. 7 и 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Съгласно чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, Комисията и държавите членки спазват принципа за добро финансово управление в съответствие с изискванията на член 33, член 36, параграф 1 и член 61 от Финансовия регламент. Съгласно чл. 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета т 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 член 61 от (за краткост Финансовия регламент), бюджетните кредити се използват в съответствие с принципа на добро финансово управление и следователно се изпълняват, като се спазват следните принципи: а) принципа на икономичност, според който ресурсите, използвани от съответната институция на Съюза за осъществяване на нейните дейности, се предоставят своевременно, в подходящо количество и качество и на най-добрата цена; б) принципа на ефикасност, който е свързан с най-доброто съотношение между използваните ресурси, предприетите дейности и постигането на целите; в) принципа на ефективност, който е свързан със степента, в която се постигат поставените цели посредством предприетите дейности.

В случая административният орган посочва нарушение на принципите на добро финансово управление по чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 в частност – нарушение на принципите на икономичност, ефикасност и ефективност. УО констатира, че е нарушена разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ. Съдът намира, че от събраните доказателства по делото се установява безспорно нарушаване на принципите по чл. 4, параграф 8, чл. 7 и 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 от страна на жалбоподателя, които представляват основание за налагане на финансова корекция по чл.70, ал.1, т.3 от ЗУСЕСИФ.

На първо място видно от събраните доказателства по делото, с Решение за определяне на финансова корекция № BG05M90P001-3.017-0001/34 от 25.06.2021 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ във връзка с констатирано нарушение по смисъла на чл. 70, ал 1 т. 9 от ЗУСЕСИФ, при провеждането на процедура пряко договаряне по реда на чл.

18, ал. 1, т. 13 от Закона за обществените поръчки с предмет „Осигуряване на хотелско настаняване и логистика за провеждане на обучения по проект BG05M90P001-3.017-0001-C01 „Противодействие на дискриминацията на пазара на труда“ е определена финансова корекция в размер на 25 на сто от засегнатите допустими и верифицирани разходи по договор № 32 от 11.12.2018 г. с изпълнител „Д. Консорциум „Хит Консултант“ Д.,[ЕИК].

Извършената финансова корекция е в размер на 66 670,46 лв. спрямо засегнатите разходи, включени, както следва: в И. 2 от ИСУН - 45 435,60 с ДДС по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г. в бюджетно перо III.4.3 Разходи за конференции, семинари и други, пряко свързани и необходими за изпълнение на проектните дейности; в И. 3 от ИСУН - 77 374,80 с ДДС по фактури № [ЕГН]/28.06.2019г. и № [ЕГН]/17.07.2019 г. в бюджетно перо III.4.3 Разходи за конференции, семинари и други, пряко свързани и необходими за изпълнение на проектните дейности; в И. 4 от ИСУН - 143 871,44 с ДДС по фактури № [ЕГН]/26.09.2019 г., № [ЕГН]/16.10.2019 г., № [ЕГН]/26.11.2019 г. и № [ЕГН]/06.12.2019 г. в бюджетно перо III.4.3 Разходи за конференции, семинари и други, пряко свързани и необходими за изпълнение на проектните дейности.

Решението е оспорено пред Административен съд София-град, който с Определение № 291/13.01.2022 г., постановено по адм.д. № 6861/2021г. е оставил жалбата без разглеждане и е прекратил производството по делото. Определението на АССГ е потвърдено от състав на VII отд. на ВАС с Определение № 1879/28.02.2022г., постановено по адм.д. № 1825/2022 г. Финансовата корекция е извършена на основание чл. 73, ал. 4, във връзка с 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ върху засегнатите допустими и верифицирани разходи.

На следващо място следва да се отбележи, че непреките разходи по този проект са определени като процент от допустимите разходи по проекта. Тези непреки разходи се дължат на бенефициента в пълен размер, но само при наличието на пълно, целесъобразно и законосъобразно изпълнение на проекта. В конкретния случай е налице безспорно установена нередност при провеждането на обществените поръчки от бенефициента по проекта и наложена финансова корекция върху допустимите преки разходи. Доколкото преките разходи, засегнати от нередността, по която е определена финансовата корекция с решението от 25.06.2021 г. остават допустими разходи, които няма да бъдат платени на бенефициента, тези разходи се включват в основата за определяне на непреките разходи, въпреки че не подлежат на плащане. Съответно допустимите непреки разходи се определят като процент от всички допустими разходи по проекта, независимо дали те са платени или не, заради финансова корекция по обществена поръчка. Безспорно е, че в конкретния случай тези допустими непреки разходи също са засегнати от констатираното нарушение с неправилно администриране на проекта, тъй като по него вече е установено нарушение по вълагането на обществените поръчки по проекта.

От представената от УО преписка и доказателства безспорно се установява извършването на твърдените нарушения на принципите на добро финансово управление по смисъла на чл. 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила за общия бюджет на Съюза. Съдът намира за доказано твърдението на УО за непълно и нецелесъобразно изпълнение на проекта.

Безспорно е и че И. 2, 3 и 4 от този проект са засегнати от нарушения, констатирани с решението от 25.06.2021г. и за същите е наложена финансова корекция, т.е проектът е изпълнен в нарушение на принципите на добро финансово управление.

Наведените в оспореното решение твърдения са изцяло обосновани, доказани и от фактическа и правна страна попадат в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ, като е налице нарушение на чл. 4, параграф 8 Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. УО е обосновал наличието на нарушението на принципите на доброто финансово управление, като ясно е посочил с кое действие или бездействие бенефициентът е нарушил съответните разпоредби и как това действие или бездействие е повлияло на принципите, което да обуслови и налагането на финансовата корекция. С оглед на това съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя в тази насока.

Чл.4 § 8 от посочения Регламент задължава Комисията и държавите-членки да спазват принципа за добро финансово управление в съответствие с чл. 30 от Финансовия регламент, предвиждащ бюджетните кредити (каквато е и безвъзмездната финансова помощ) да се използват в съответствие с принципа на добро финансово управление, и по-специално в съответствие с принципите на икономичност, ефикасност и ефективност. Очевидно е, че разпоредбата на чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г., респективно чл. 30, параграф 2, алинея 2 и алинея 3 не изпълняват изискванията за конкретно нарушена правна норма от правото на Съюза и свързаното с него национално право в контекста на изложеното от УО в решението за налагане на финансова корекция. Установяването на фактическото и правно основание за издаване на процесния акт означава да докаже наличието на конкретните правнорелевантни факти и обстоятелства, изпълняващи състава на съответната правна норма, мотивирала УО да издаде административен акт с конкретно съдържание. В конкретния случай с оглед наличието на всички кумулативни елементи на принципа на добро финансово управление, както и доказателства в тази насока, съдът намира за правилни направените изводи от УО за нарушение на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ, респективно налагането на финансова корекция.

Правилно е определен и размера на наложената корекция. УО е верифицирал непреки разходи в размер на 6 на сто от отчетените допустими преки разходи на основание чл. 55, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл.8, ал.1, т.1 от ПМС 189/2016, във връзка с чл. 68, б. (а) от Регламент 1303/2013, във връзка с раздел 14.3 Допустими разходи от Условието за кандидатстване по процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура BG05M9OP001-3.017 „Подобряване на условията на труд в България чрез намаляване на условията за дискриминацията“. Размерът на корекцията представлява разликата между действително изплатената сума по това перо и сумата, представляваща 6 на сто от отчетените допустими преки разходи на основание чл. 55, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл.8, ал.1, т.1 от ПМС 189/2016, във връзка с чл. 68, б. (а) от Регламент 1303/2013 във връзка с раздел 14.3 Допустими разходи от Условието за кандидатстване по процедурата.

По изложените съображения, съдът намира, че административният орган е доказал наличието на основание за определяне на финансова корекция. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е направеното от ответната страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се присъди в размер на 100 лв. на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Комисията за защита от дискриминация, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.С., [улица], представлявано от председателя, срещу Решение № ВГ05М9ОР001-3.017-0001/44 от 12.01.2022г. на гл. директор на ГД“ЕФМПП“ и Ръководител на УО на ОПРЧР 2014-2020 г.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.С., [улица], да заплати по сметката на Министерство на труда и социалната политика,ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд по реда на АПК, в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: